

6.10.2008

Sana eläintenviikoksi

Yhdistyksen uusia kotisivuja suunnitellessa oli ajatuksia avata sivuille kolumni ajankohtaisia asioita varten. Vähän on tämä aloitus viipynyt. Kolumni olkoon avoin kirjoittajille tuoda esille ajatuksia ilman paineita, että ne tulkittaisiin yhdistyksen viralliseksi kannanotoksi - tarkoitus on enemmänkin herättää keskustelua. Katsotaan syntyykö sitä, ja onko tällaiselle tarvetta.

Olen yhdistyksen puheenjohtajana joutunut viime viikkoina perehtymään eläinsuojeluasioihin, kun yhdistyksellemme ilmoitettiin kahden valkoisenpaimenkoiran huostaanotosta. Tämä prosessi on herättänyt paljon ajatuksia, jotka ovat ajankohtaisia etenkin nyt kun vietämme eläintenviikkoa, mutta toivoisin niiden olevan ajankohtaisia aina. Varsin monet ajatukset ovat saaneet minut surulliseksi, osin jopa vihaiseksi.

Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto on tuonut esiin huolensa eläinsuojelulainsäädännön puutteista. Tuo huoli ei ole aiheeton. Asioista vastaavat viranomaiset ovat monilla töillä raskautettuja. Lainsäädännön ongelmia löytyy myös työnjaosta ja asiantuntemuksesta. Monissa järkyttävissä tapauksissa, asiat eivät ole selvistä näytöistä huolimatta edenneet syyttäjältä eteenpäin. Nämä kaikki ongelmat vaativat pikaista korjausta. Siihen meidän jokaisen tulee vaikuttaa - eläimet eivät siihen itse kykene.

Kenellä sitten on viime kädessä vastuu? Edellä osoitin itse sormella lainsäädäntöä ja järjestelmää. Se on kuitenkin usein helpoin tapa - sysäämme vastuun muille. Kun tiedämme lainsäädännön puutteet ja viranomaisjärjestelmän ongelmat, asettaa se haasteita kaikille eläinten kanssa toimiville, niin yksityisille ihmisille, kuin erityisesti järjestöille ja yhteisöille. Tässä listassa olemme mukana myös me, koirajärjestöt, niin Kennelliitto kuin Suomen valkoinenpaimenkoira ry:kin.

Käsi sydämellä - mitä me olemme tehneet eläinten paremman elämän hyväksi? Kuinka eettisesti ja moraalisesti kestäviä ovat tekemämme päätökset, jos ajattemme niitä terveempien valkoistenpaimenkoirien kannalta nyt ja tulevaisuudessa? Entäpä asennetasolla - millaista koirienpitoa näemme ympäristössämme? Kuinka helposti vaikenemme ja suljemme silmämme, vaikka epäilemme jonkin olevan pielessä.

Kun mietin edellisiä kysymyksiä tunnen piston sydämessäni, erityisesti koirayhdistyksen puheenjohtajana. En voi sanoa, että rotuyhdistykset olisivat olleet kovinkaan aktiivisesti eläinsuojeluasiassa. Kyllä sen vastuun ovat kantaneet muut. Tästä kertonee sekin, etteivät koirajärjestöt juurikaan keskustele, tiedota tai tee päätöksiä eläinsuojeluun liittyen. Haluaisin nähdä uudenlaista otetta eläinsuojelussa, jossa ymmärrettäisiin, että ennaltaehkäisevä työ on paitsi parasta myös halvinta. Tässä työssä myös meillä yhdistyksenä on paljon tehtävää. Meillä on vastuu ja myös keinoja. Kuinka paljon uskallusta ja halua meillä on - siitä riippuu mitä saamme aikaiseksi. Ensimmäinen askel joka tapauksessa on, että tiedostamme yhdistyksenä tehtävämme.

Yhdistyksen hallitus laatii parhaillaan ohjeistusta, miten Suomen valkoinenpaimenkoira ry toimii eläinsuojeluasioissa. Ohjeistuksen ohjenuore ja perusviesti on, että emme hyväksy missään muodossa huonoa koirienpitoa. Se on selkeästi vastoin yhdistyksemme tarkoitusta ja päämääriä. Olemme myös olleet luomassa Valkkari-rescue -toimintaa, jonka välityksellä kotia etsivät koirat löytäisivät itselleen uudet omistajat. Tähän toimintaan on syytä jatkossa panostaa entistä enemmän.

Toivoisin, että teistä jokainen tutustui eläinsuojeluasioihin edes sen verran, että tietäisi miten tulisi toimia tai keneen tulisi ottaa yhteyttä jos törmäätte koiraan, jonka epäilette voivan huonosti.

Hyvää eläintenviikkoa!

Kaitsu

pj.